Meimaand is Mariamaand!

De meimaand is binnen de Katholieke Kerk de maand waarin Moeder Maria wordt vereerd. Deze traditie gaat al vele jaren terug:

Waarom is de Mariamaand in mei? Dat heeft te maken met vroeger. De naam van deze maand komt van het Griekse woord maia, wat 'moeder' betekende en al heel lang waren er in deze maand voorjaarsfeesten. In de Middeleeuwen ontstond in Italië het idee dat mei een zeer passende maand was om feestelijk eer te geven aan Maria, de Moeder van Jezus. In de hele wereld is voor Katholieken zo de meimaand tot Mariamaand geworden.

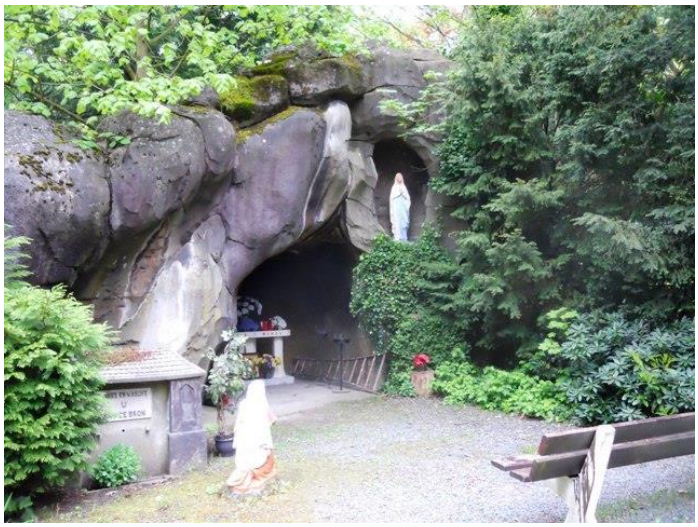

Ook bij ons wordt deze traditie in de Katholieke gemeenschap nog in ere gehouden. Toch is er tegenover onze jeugdjaren heel wat veranderd. Ik herinner nog de meiavonden. Ik woonde in de Driehoekstraat, tijdens de maand mei moesten we elke avond gaan bidden naar het Kapelleke. Dit was ingemetseld in de zijgevel van het café Den Driehoek. Trien Francken (moeder van Sooi De Bondt en grootmoeder van Maria) was wat men noemde de voorbidster. Op een zeker uur verzamelde, vooral de jeugd uit de buurt, zich rondom het Kapelleke om er de rozenkrans mee te bidden. Gesmeerd liep dit niet altijd, het waren de jaren '60 en de meeste jongeren begonnen dit gebeuren al wat minder te beleven. Toch werden wij van thuis uit min of meer verplicht te gaan bidden aan het Kapelleke. Het was voor Trien dan ook niet altijd gemakkelijk om de aandacht van de jeugd bij het bidden te houden. Begin de jaren '70 werd feestzaal Den Driehoek gebouwd en verdween ook het Kapelleke daar. Ik meen te weten dat deze traditie nu volledig is verdwenen.

(eigen bijdrage, foto genomen van de grot in de Missiehuislei)

Sport: "Den Toort"? nummer drie van het klaverblad!

We gaan verder met het Kalmthoutse klaverblad, zoals wijlen Michel Lambrechts het noemde, en vandaag belichten we Jan Meeuwis. Jan werd geboren op 6 oktober 1905. Hij koerste in 1926 al en won dat jaar de Internationale trofee voor juniores in Brussel. Ook veldrijden deed "den toort", zo werd hij in 1927 Belgisch kampioen veldrijden op de "Quatre Bras" in Brussel. Datzelfde jaar werd hij ook tweede tijdens het wereldkampioenschap veldrijden in Parijs. Verder behaalde Jan ook elk seizoen wel wat overwinningen bij de beroepsrenners en was hij tijdens de laatste jaren van zijn actieve loopbaan ook druk doende op de piste. In 1936 won hij in het "kuipke" de "trofee der wegrenners". Na zijn huwelijk verliet Jan Kalmthout, hij verhuisde naar Lebbeke. Michel Lambrechts schrijft over

hem: “Hij was iemand die in zijn tijd alles kon, doch hij had van die periodes dat het koersen voor hem slechts bijzaak was”

(eigen bijdrage, bron Jubileumwielerboek 1929-1919 van Michel Lambrechts)

Weet je dat allemaal nog?

Je moeder om vijf uur de petatten ging jassen. Tante Gusta naar je zwaaide. De bakker nog aan de deur kwam. Je een liter melk los kon kopen bij de melkboer. Je op bleef voor Cassius Clay. Maandag thuis nog wasdag was. Je salaris nog in een loonzakje werd uitbetaald. Je 't Palieterke nog hebt gelezen. Je iedere vrijdag in de teil gewassen werd met sunlight-zeep. Je Charlie Chaplin en Laurel & Hardy nog hebt zien spelen. Je platen van Paul Anka en Bobejaan Schoepen hebt gekocht. Je nog een platenspeler had. Je twee keer per week de zinken vuilnisemmer buiten zette. Je nog zondagse kleren hebt gedragen. Je ouders een voorraad aardappels voor de winter insloegen. Je moeder in het voorjaar alles overhoop haalde voor de grote kuis. Je nog op de draaimolen of in de rups hebt gezeten. Je oude kleren meegaf aan de voddenman, die langs kwam. Je nog op de poef mocht winkelen. Je licht op je fiets had. Er nog een draaischijf op jouw telefoon zat. De baby's nog katoenen luiers droegen.

Je nog op een Zundapp, Flandria, L’Avenir of Puch hebt gereden. Je nog op rolschaatsschaatsen met vier wielen hebt gereden. Bij jou thuis nog een kolenboer eens per jaar eierkolen, cokes of briketten kwam brengen. Je de koperen deurbel en brievenbus nog gepoetst hebt. Je nog een postzegel van 50 centiem op je brieven plakte. Je nog een taksplaat aan je fiets had. Je nog geen zakjes chips kende. Je zilverpapier spaarde voor de negertjes in de missies. Je nog jaarlijks een hondenmedaille moesten kopen. Je melk in flessen met zilveren doppen kocht. Bij jou thuis een boodschappenboekje werd ingevuld en de kruidenier dat kwam ophalen. Je nonkel Bob en tante Terry nog hebt gekend. Je moeder bonnetjes en zegeltjes van Fort en Valois spaarde. Je nog zonder gsm de deur uit ging. Je prentjes uit de chocoladerepen ruilde op school. Je een puntzakje frieten mét mayonaise voor 5 frank hebt gekocht. Je op kauwgom hebt gekauwd. Je Artis-punten verzamelde. Je nog speelde met glazen knikkers en bikkels op de speelplaats. Je plastic voetballertjes spaarde bij de Coca Cola. Je België op het Eurovisie Songfestival hebt zien winnen. Je nog naar zwart-wit televisie hebt gekeken. Er in jouw jeugd nog geen disco's waren. Je moeder elke vrijdag de stoep schrobde. De uitgaansavond 's avonds om 7 uur begon en je vóór 1 uur 's nachts thuis moest zijn. Je nog meikevers in een stekkedoosje bewaarde. De scharensliep hebt gekend. De fanfare nog door de straat marcheerde op een feestdag. De triporteur nog bestond. Je nog de trekbiljarrekes op de kermis hebt gekend. Het verkeer midden op een kruispunt nog geregeld werd door een agent. Er nog een ontvanger op tram en bus zat. Er nog geldstukken van 25 centiemen waren, grijs met een gaatje in het midden. Dat alle kinderen op zaterdag werden gewassen in een groot zinken bad!

Weet je dat allemaal nog?

Dan ben je een oudje zonder Alzheimer!

(bijdrage van Couscheir, Kon. Astridlaan)

De Nonnekes van Vorselaar in Heide

Toen Z.E. Kardinaal van Roey, Z.E.H. A. De Preter op het bisdom ontbood, op 27 juni 1929, om hem te gelasten een nieuwe parochie te stichten in Heide-Kalmthout, raadde hij hem aan voor de schoolinrichting Zusters van Vorselaar te vragen. Een der eerste bekommernissen was immers het oprichten van een school, welke aan de noodwendigheden der bevolking zou beantwoorden. Oorspronkelijk was de school – onder de leiding van leken – gevestigd, eerst in de "Vijverslei" in de villa "Les Buissonnets", later bij Mejuffer Valerie van Mons, die in haar gulle gastvrijheid haar kamers gratis wilde afstaan in haar villa "Ten Oost". Mejuffer Van Mons blijft ook nog ten huidige dagen het klooster en de school een warme genegenheid toedragen. De klassen zullen daar blijven, tot ze recht over de statie van Heide-Kalmthout werden gebouwd. Eerder was dit een golvend heidegebied, waar eens de purpere heide deinde en rimpelend in de felle zonnebrand weerspiegelde. Op 3 april werd met veel plechtigheid de eerste steen gelegd. Op 22 september 1930 werden de nieuwe schoollokalen betrokken, met als werksters van het eerste uur: Moeder Emerentiana, Zuster Hygina, Zuster Lucillia en Zuster Xaverine. De school was eerst een gemengde, lagere school. De grootste jongens werden aan een onderwijzer toevertrouwd. Deze stond ook onder het gezag van Moeder Emerentiana, bestuurster. De stichteressen vonden, daar hun woonst nog niet volledig af was, welwillend onderkomen bij Dokter Mennes. Op het heerlijke feest van Maria Onbevlekt Ontvangen, 8 december 1930 mochten onze arme bannelingen – ondanks alle warme genegenheid – eindelijk hun eenvoudig, doch ruim klooster innemen, met een ongemene vreugdige voldaanheid. Nu ze weer en meer religieuzen mochten en konden zijn, in de zalige eenzaamheid binnen de heilige kloostermuren, onder de verheven bescherming van hun patroon Kristus-Koning. De zolang verwachte bewaarklas werd opgericht, hier genoten de kleintjes een christelijke opvoeding onder de tedere zorgen van Zr. Xaverine en later van Zr. Carmela.

<u>Herkomst en uitbreiding van de eigendommen</u>.

Het klooster en de schoollokalen werden opgetrokken op de heidegronden recht tegenover de statie van Heide-Kalmthout, zoals vroeger vermeld. Gans het gebouwencomplex met aanhorigheden beslaat een totale oppervlakte van ½ ha. De gronden werden gekocht van de gemeente Kalmthout, die een school-subsidie toekende die juist de onkosten dekte van de bouwgrond. Alle bedrijvigheid was mogelijk dank zij middelen die ter beschikking werden gesteld door de Congregatie, juffrouw van Mons, Z.E.H. Pastoor en weldoeners. Weze terloops aangehaald dat Zijne Eminentie Kardinaal van Roey zelf onze school is komen bezichtigen en er zijne hoge tevredenheid over uitdrukte.

(tekst ons ter beschikking gesteld door Eddy Nouws, ere-schoolhoofd van de Sint Jozefsschool)

Foto: E.H. Antoine De Preter met een aantal schoolkinderen, ouders en werklieden.

Werken in Vredelaan en Sint-Jozeflaan vorderen

Op 28 april konden we deze foto nemen. De wegenbouw-firma Vermetten was die dag actief met het asfalteren van de Vredelaan en de Sint-Jozefslaan. Op de foto ziet je ook de parkeerstroken die in de Vredelaan zijn aangelegd. Ook in de Sint-Jozefslaan komt er heel wat parkeergelegenheid bij, er zal veel meer geordend kunnen geparkeerd worden. Ondanks de corona-crisis wordt er in elk geval flink doorgewerkt.

We moeten binnenkort een mondmasker dragen!

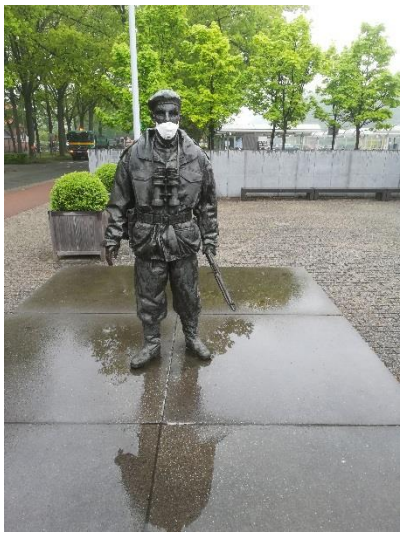

Lolbroeken hebben er voor gezorgd dat de bronzen soldaat op het Heidestatieplein al met een mondmasker is uitgerust.
De vraag is echter of wij in de toekomst een dergelijk masker meer en meer zullen moeten gaan dragen. Terwijl er heel wat te doen is rond het maken en de bedeling van deze maskers blijft ook de onduidelijkheid groot.
In de eerste plaats gaan we dat moeten gebruiken wanneer we het openbaar vervoer nemen, maar ook wanneer er een afstand van 1,5 meter niet kan bewaard worden.
Momenteel blijft de noodzakelijke informatie nog wat achterwege. Gaan wij in het najaar naar de voetbal kijken met een dergelijk masker op, lopen wij in september tijdens de open-deur dag van de winkelvereniging en de kermis hiermee rond!
Afwachten is momenteel de boodschap.

Kennen jullie Emiel Verhelle nog?

Heel wat mensen zullen ongetwijfeld nog herinneren dat er op de Kapellensteenweg een drogisterij was. Ik heb de uitbaters Emile en Albertine Verhelle voor het eerst leren kennen toen ze een winkel hadden op de hoek van de Kapellensteenweg en de Kijkuitstraat. Later kwam er in dit pand Electro Fraeyman en momenteel is er een bank/verzekeringskantoor gevestigd. Eind de jaren ’60 liet het gezin Verhelle een nieuwe winkel bouwen op de andere hoek waar nu de verfwinkel Colora is gevestigd.
Ondertussen zijn Albertine en Emile al wel enkele jaren gestopt met de uitbating van de drogisterij en genieten ze van hun oude dag in de seniorenresidentie Beukenhof.
Ongetwijfeld zullen vele lezers nog herinneringen kunnen ophalen uit de periode van de drogisterij!

School Driehoekstraat in gebruik sedert 1956!

reactie op eerder artikel!

Dag Louis,

Zoals reeds gezegd, een mooi initiatief. Ik lees het ook graag en zo leer ik ook nog iets bij over Heide. Jij schrijft dat de jongensschool in 1952 verhuisde naar de Driehoekstraat. Ikzelf ging naar die jongensschool en wij zijn verhuisd naar de Driehoekstraat met Pasen. Ik weet het nog, daar aan ons gevraagd was om voorwerpen mee te brengen ter decoratie in glazen kasten die de scheiding toen maakten tussen het klaslokaal en de gang. Ik weet ook nog dat ik een bierpot had meegebracht. Dat was met Pasen en ik zat in het derde studiejaar, dus het moet geweest zijn in 1956. Ik heb nog 1 trimester les gekregen in de Driehoekstraat. Nadien 'vlogen' wij naar het college in Antwerpen. Dit terzijde hoor, bewijst alleen dat ik alles goed lees. Ik hoop dat je veel mensen plezier doet. Proficiat.

(reactie van Yves De Boungne, zoon van oud-notaris André De Boungne, en nu sedert vele jaren wonende in de Eikenlaan in Heide)

De "tour de France" met mini-coureurrekes!

De "coureurrekes", wie kent ze nog. Ze duiken nu wel eens op in het programma van Karl Van Nieuwerkerke "Vive le tour" en geven mij dan een heel nostalgisch gevoel. Wij hadden er thuis heel wat en speelden tijdens de Ronde van Frankrijk dagelijks een rit na. Eerst was er de voorbereiding, de renner-tjes kregen allemaal hun echte kleuren, soms waren het landenploegen met kampioenstruien, soms de merken zoals poeders Mann, Solo, Flandria, Faema, Bic, Peugeot, enz…. Iedereen had zo wel zijn favorieten. In onze jeugdjaren waren dat vooral de al wat uitdovende Rik Van Steenbergen, Rik Van Looy en de opkomende vedette Eddy Merkx. Maar ook Raymond Poulidor, Jacques Anquetil, Jan Janssens, Herman Van Springel, Frederico Bahamontes, Lucien Van Impe, en andere hadden hun supporters. Dagelijks werden er in onze woonkamer meubels opzij gezet om plaats te maken voor de grote ronde. Onze woonkamer was geplaveid met kleine vierkante tegels, er werd een omloop uitgestippeld en aan de hand van een worp met een dobbelsteen werd bepaald hoeveel tegeltjes men mocht opschuiven. Later maakten we buiten al eens een parcours en met wat improvisatie werden er zelfs bergritten gereden. Begrijp dat de uitslag op die manier soms heel verrassend was maar het was onze ronde van Frankrijk en vooral ons amusement! In de namiddag was het luisteren naar de radio, later kijken op TV, tenminste als er goed beeld was (een TV kochten mijn ouders pas toen ik twaalf jaar oud was), en 's avonds uitkijken naar het krantje "Het Volkske" dat dagelijks tegen de avond werd rondgebracht tegen verkoopsprijs.

Het Volk SPORT

Speciale editie voor de Ronde van Frankrijk

Na saaie zesde rit

HERMAN VAN SPRINGEL

klopt vluchtpartner Boelke te Metz

Fransman Pingeon steeds in het geel

AANKOMSTEN

KLASSERING

Alle Belgische A-renners kregen bonificatie

(eigen bijdrage, herinneringen uit mijn jeugdjaren)

Gaan we deze zomer met de Maatjestrein mee kunnen?

Al enkele jaren verzorgt de Nieuwmoerse “maatjestrein” op de zondagen in de maand augustus een “treinrit” tussen het station van Heide en de ingang van de Kalmthoutse Heide aan de Vroente. Op dat ogenblik is de Heide op zijn mooist en vormt dat hier een daar zijn purpere tapijt! De datum is nog even van ons verwijderd maar de vraag zal zijn of dit ook in 2020 zal lukken!

Taal/ woordspelingen

Mensen die nooit wat geven, daar krijg ik wat van.
Een man maakt je eerst het hof, en leidt je dan om de tuin.
Toen ik de prijs van de sla zag, kreeg ik een krop in de keel.
De "cursus lassen voor beginners" is afgelast.
Bij de slankheidsclub zijn drie nieuwe leden aangekomen, maar er zijn er ook drie afgevallen.
Er valt iets over te zeggen, als je niets te zeggen hebt.
Een van de twee drielingen vierde op de vijfde van de zesde maand zijn zevende verjaardag.
Als je niet buiten roken kunt, ga dan maar buiten roken.
Edelachtbare, als u wilt dat ik rechtsta, zal ik mij daarbij neerleggen.
Wat doen weekdieren in het weekend?
Het grote aantal werkongevallen in de houtzagerij wordt veel te gemakkelijk door de vingers gezien.
Bij de geboorte van hun eerste kind worden man en vrouw op slag ouder.
Roken: het blijft een teer onderwerp.
Beroepskeuzeadvies: Word bokser, meer kans op slagen.
(bijdrage van Frank Couscheir, Kon.Astridlaan)

Ook dit nog!

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave
Redactie: Louis van den Buijs
vandenbuijslouis@gmail.com
0477/22.24.81